

derfor Lovforslaget begrundet, idet det er nødvendigt at give Københavns Havn Midler til at kunne udfylde den Plads i Verdenshandelen, som de seneste Tiders Begivenheder synes at have udset den til. Af disse Grunde kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Fr. Andersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Alle Partier her i Tinget har altid ønsket, at den Slags Forretninger mindst skal hvile i sig selv, og da Forslaget i eet og alt er godt motiveret, kan jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Gamborg: Lovforslaget, som kun er et nyt Udtryk for de triste økonomiske Forhold, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale.

Theodor Jensen: Dette Lovforslag er et af dem, der ikke bliver modtaget af Handelsstanden med uskrømtet Glæde, men Forholdene har jo medført, at den ønskede Forhøjelse af Vareafgiften maa anses for paakrævet, og jeg skal derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Jeg vil benytte Lejligheden til at udtale en Anerkendelse af de store Arbejdede, som Havnevæsenet har udført saavel i Nordhavnen som i Sydhavnen til Gavn for vor Hovedstad og for vort Land.

Jeg vil dernæst slutte mig til den Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Thomas Larsen) om det meget mærkelige i, at der i Bemærkningerne til dette Lovforslag forudsættes en Forhøjelse af de løse Arbejderes Løn med 20 Øre pr. Time, en Bemærkning, som ogsaa jeg finder meget mal à propos.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, men maa sige til de ærede Ordførere for Venstre og for det konservative Folkeparti, at jeg har meget ondt ved at forstaa, hvad det er, der forbavser dem med Hensyn til det Referat, der i Lovforslagets Bemærkninger er givet af Havnevæsenets Skrivelse til Ministeriet. Havnevæsenet har indgivet et Andragende og har i dette anførte en Række Grunde til at kræve Taksterne forhøjet. Samtlige disse Grunde er anførte i Bemærkningerne til Lovforslaget, og naar der blandt disse Grunde findes den, at

Havnevæsenet mener at burde tage Hensyn til den Mulighed, at der ogsaa kan blive stillet Krav fra Arbejdernes Side, kan jeg dog virkelig ikke se noget mærkeligt i, at man ogsaa optager den i Bemærkningerne til Lovforslaget. Tværtimod maatte man, naar Havnevæsenet har anført en Række Grunde, finde det meget mærkeligt, om jeg anførte alle de andre, men sprang den ene over.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om rentefri Laan til vanskeligt stillede Privatbaner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5209).

Sagen sattes til Forhandling.

Thomas Larsen: I den Kommissionsbetænkning, som ledsager det foreliggende Lovforslag, er der udarbejdet Lønsatser for Privatbanernes Personale, Lønsatser med Dyrtids- og Konjunkturtillæg, der svarer omtrent til de for Statens Tjenestemænd ved Loven af 12. September 1919 vedtagne Lønninger. Det forudsættes i øvrigt i Lovforslaget § 1, at Tilskuddet til den enkelte Bane højest kan andrage vedkommende Banes hele Udgift til Konjunkturtillæg, men ogsaa efter Omstændighederne kan fastsættes til $\frac{2}{3}$ eller $\frac{1}{3}$ af denne Udgift, og til Fyldestgørelse af dette Formaal stilles et Beløb paa indtil 400 000 Kr. til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder. Kommissionen anser det for givet, at de Lønsatser, den har udarbejdet, vil faa en saadan økonomisk Indflydelse paa Privatbanernes Forhold, at i alt Fald adskillige af dem ikke vil kunne bære denne Udgiftsforøgelse. Der er neppe Tvivl om, at Kommissionen har Ret i denne Betragtning, og den støttes ogsaa af det foreliggende Lovforslag.

I § 1 foreslaas det at stille det nævnte Beløb til Raadighed som rentefrit Laan til saadanne vanskeligt stillede Privatbaner, der vil være ude af Stand til at bære de nævnte Udgiftsforøgelser regnet for Tiden fra 1. Oktober 1919 til 31. December 1920.

I § 2 foreslaas der nedsat et nyt Nævn, som skal gøre Indstilling til Ministeren for offentlige Arbejder om, hvilke